

Razstava bo na ogled do 9. januarja 2010.

Samooklicani slikar Pečko v svojem prvem ateljeju in hkrati družinskem stanovanju – v sobi nad radejsko pošto. Ob steno je prislonjen "usodni" Levstikov portret.

VABILO

**na odprtje razstave likovnih del Karla Pečka
iz zgodnjega obdobja,**

ki bo v četrtek, 3. 12. 2009,

ob 18.00, v Knjižnici Radlje ob Dravi.

Pogovor z avtorjem bo vodil **Andrej Makuc**,
prisotne bo na prireditvi nagovoril župan in poslanec v
državnem zboru RS **Alan Bukovnik**.

O življenju in delu avtorja bo spregovorila **Milena Zlatar**.

Nastopili bodo mladi glasbeniki in glasbenice
Glasbene šole Radlje ob Dravi.

Goste odprtja bo nagovorila tudi direktorica knjižnice **Slavica Potnik**.

Program bo povezovala **Petra Placet**.

**Ne zamudite večera z enim največjih slovenskih umetnikov, ki je
svojo umetniško pot začel v Radljah ob Dravi.**

Vljudno vabljeni.

Karel Pečko, slikar, galerist, muzealec, pedagog in vsestranski kulturni delavec, rojen leta 1920 v Vuhredu. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je diplomiral leta 1954 pri prof. Gojmirju A. Kosu. Še istega leta se je zaposlil kot likovni pedagog v Slovenj Gradcu (Nižja gimnazija) in skupaj s kolegi, s t.i. neformalno »akademske skupino«, katere člani so bili Marjan Gnamuš, Mirko Zdovc in Primož Simoniti, začel ambiciozno razmišljati, kako bi okolje kulturno razgibal. Začeli so s predavanji Likovni razgledi in povabili ugledne slovenske umetnostne zgodovinarje, arhitekte in druge strokovnjake kot so npr. Edvard Ravnikar, Emiljan Cevc, Anica Cevc, Bogo Teply, Branko Kocmut, Branko Rudolf, Branka Tanzig, Sergej Vrišer in drugi.

Cilj takšnih predavanj je bil izobraziti ljudi, jih poučiti o vrednotah dediščine in jim tudi približati sodobno umetnost. Med publiko so dobili številne podpornike in sodelavce. V mesto so prihajali intelektualci in se zbirali okrog akademske skupine. Vedno bolj pa je postajal neformalni vodja vsega dogajanja Karel Pečko. Leta 1956 je že prevzel vodenje galerije in leto kasneje tudi postal ravnatelj novoustanovljenega Umetnostnega paviljona (1957). Že v šestdesetih letih je pod njegovim vodstvom galerija stopila na mednarodno prizorišče. Kot strokovnjak in odličen organizator je Pečko znal pritegniti skupino sodelavcev; organizirali so odmevne mednarodne razstave in spretno izkoristili ugled Združenih narodov (ti so prevzeli častno pokroviteljstvo nad razstavami), da so lahko na razstave pritegnili znane in mednarodno uveljavljene likovne umetnike.

Vsestranski ustvarjalec Karel Pečko je bil eden redkih osebnosti v kulturi v prvem desetletju po koncu druge svetovne vojne, ki si je upal imeti vizije.

Njegov pogled je bil odprt v mednarodno povezovanje, mehčal je zaprtost umetniških hotenj na likovnem področju v letih po vojni in na razstavah postavil ob bok napredno domačo produkcijo s tujo. Uspelo mu je narediti galerijo prepoznavno in vodil jo je štirideset let (do leta 1997). Njegovo področje delovanja pa je bilo še širše, saj je veliko prispeval k ohranjanju kulturne dediščine.

Pod njegovim mentorstvom se je likovno izgrajeval in uveljavil slikar Jože Tisnikar in mnogi drugi. Kot likovni pedagog je dosegel tudi mednarodne uspehe in vzpodbujal vsestransko izobraževanje, vse to pa ni preglasilo njegovega osnovnega poslanstva – biti slikar.

Leta 1996 je bil Pečko odlikovan s srebranim častnim znakom Republike Slovenije. Je častni občan Slovenj Gradca (od leta 1989) in prejemnik Bernekerjeve nagrade. Za dosežke v muzealstvu je leta 1981 prejel tudi Valvasorjevo nagrado.

Visoka priznanja je prof. Pečko prejel tudi v letošnjem letu: zlati red za zasluge mu je podelil predsednik Republike Slovenije, pred tem pa je prejel še najvišje Avstrijsko priznanje na področju znanosti in umetnosti prvega reda.

Leta 1996 ustanovijo Fundacijo Karla Pečka, ki štipendira nadarjene študente s področja umetnosti in humanistike. Bogat izbor svojega likovnega opusa je podaril fundaciji in pritegnil še druge donatorje.

Več kot štiridesetkrat je samostojno razstavljal doma in v tujini, devetintridesetkrat je sodeloval na skupinskih razstavah ter se velikokrat udeleževal ustvarjalnih srečanj na t.i. likovnih kolonijah v Sloveniji in tujini.

O njegovem življenju in delu je RTV Slovenija posnela dokumentarni film »Ritem, oblika, barva, harmonija«.

(izseki iz kataloga Kogojevi dnevi 2007, Kanal ob Soči, dopolnjeno z novejšimi podatki)